

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

dende minister griber ind over for en enkeltudsendelse eller på baggrund af en enkeltudsendelse, så kommer man ind på den spejlglatte vej til en regeringsdirigeret radio og TV, og jeg er overbevist om, at hr. Rimstad vil være enig med mig i, at det er ikke den vej, vi skal.

Rimstad: Jeg er naturligvis helt enig med den højtærede kulturminister i, at dette drejer sig kun om principperne. Jeg mener også, at mit spørgsmål udelukkende drejede sig om principperne, ganske vist på baggrund af en bestemt begivenhed, nemlig en bestemt udsendelse.

Med hensyn til det ræsonnement, at alsidigheden skal bedømmes over et længere tidsrum, kan vi også godt være enige; men jeg vil dog gerne gøre den tilføjelse, at man her meget nemt kan komme i den situation — for nu at bruge det gamle ord — at mens græsset gror, dør hørsemor; man kan udmærket godt tænke sig, at vi kommer i en situation, hvor skaden sker meget hurtigere, end man kan bedømme alsidigheden, og det finder jeg uheldigt.

Jeg vil gerne sige, at jeg forstår ministerens svar til mig sådan, at jeg må have lov at fortolke det derhen, at der vil blive diskuteret principper med de pågældende ledere på en sådan måde, at vi kan blive fri for, at principperne ikke overholdes på det meget vigtige punkt, som det her drejer sig om.

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Jeg har ikke meget at føje til mit første svar. Det er klart, at stiller man objektivitetskravet og neutralitetskravet for den enkelte udsendelse, så kastrerer man fuldstændig radio og TV. Det kan ikke være meningen. Men det er også klart, at alsidigheden må virke inden for en rimelig periode, hvis længde radiatoradet jo tager stilling til og vurderer.

Det, jeg var ængstelig for, og det, som jeg synes lå i hr. Rimstads spørgsmål til mig, hvor der ligefrem blev kaldt på en indgriben, var, at ministeren skulle blive en slags programchef for radio og fjernsyn, og at folketinget skulle blive programudvalg. En sådan tendens synes jeg man skal være

på vagt over for, også i forbindelse med denne sag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Rask-Ørsted Fondet (Danmarks internationale videnskabelige fond).

(Lovforslaget (nr. 100) findes i tillæg A. sp. 1177, fremsættelsen i tidenden sp. 2800).

Første næstformand (From): Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af Statens almindelige Videnskabsfond.

(Lovforslaget (nr. 101) findes i tillæg A. sp. 1187, fremsættelsen i tidenden sp. 2800).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Frøde Jakobsen: Udgifterne til undervisning og forskning stiger uafbrudt, og det er der nok nogle der ikke synes om. Jeg mener, at det er et godt tegn, forudsat naturligvis at pengene bruges med fornuft. Danmark har engang haft en mere førende plads på det uddannelsesmæssige område, end det har i dag. Jeg er glad for, at der gøres en anstrengelse for, at vi ikke skal sakke agterud. Rask-Ørsted Fondets formål er jo ikke direkte forskning, men at gøre danske videnskabsmænds resultater kendt i den øvrige verden og at bringe nye videnskabelige impulser til Danmark, f. eks. ved fremragende udenlandske videnskabsmænds besøg eller ophold her, og jeg mener ikke, at de to ting nogen sinde har været mere nødvendige, end de er i dag. Videnskabens internationale karakter har aldrig før været så indlysende som nu. Derfor har vi også været nødt til i flere tempi at sætte beløbet til Rask-Ørsted Fondet op. Det har krævet lovændringer med korte mellemrum, og derfor synes jeg, at det må være rigtigt, som undervisningsministeren foreslår, at gå over til et andet